

Miquel Agraït Colomer, a la Galeria Punto, en una imatge del 1989.

Comiat a un galerista emblemàtic

El 8 de març passat una cerimònia sòbria i sentida acomiadava Miquel Agraït Colomer, galerista i personatge clau per a l'impuls de l'art contemporani a la ciutat de València.

Va obrir les portes l'any 1972. El matrimoni Miquel Agraït i Amparo Zaragoza s'havien endinsat pels camins de l'art des que, en un viatge a Basilea, van descobrir, en directe, l'avantguarda. L'amistat amb el crític Vicent Aguilera Cerni (1920-2005) va fer que arrelés la idea de plantar galeria, i en va començar a definir un plantejament que el temps no havia de fer sinó consolidar. Amb una exposició de les propostes abstrac-

tes de Manuel Viola, la Galeria Punto es presentava a la ciutat i al món (la vocació internacional ha estat sempre, també, marca de la casa) amb tota una declaració de principis: "Va ser una aposta decidida", explicava després Agraït mateix: "Al començament no veníem res de res, hi perdíem diners, però sabíem què volíem." I, és clar, se'n van sortir.

Amb la idea d'esdevenir a València allò que la Sala Gaspar havia estat

per a Barcelona, des de l'avinguda de l'Oest es van oferir a la ciutat tants estímuls artístics com li feien falta: va ser precisament a la Galeria Punto on es van mostrar per primera vegada, l'any 1973, les obres de Juli González que actualment formen part de la col·lecció de l'IVAM. De fet, esmentar en llista ordenada alguns dels noms que hi han exposat pot acabar de donar una idea de la importància d'aquest punt concret de la nostra geografia urbana: des de Joan Miró ("un home esplèndid —el definia Miquel Agraït—, per bé que, en realitat, tots els artistes grans ho són") a Andy Warhol; des de Picasso, Antoni Tàpies ("sempre ha estat molt gentil") o Josep Renau (que va deixar una fonda impressió en el galerista) a l'Equip Crònica i el Realitat, el Grup Parpalló, Donald Judd o Xavier Mariscal, han trobat a València espai acollidor.

El record de Miquel Agraït Colomer continua ben viu a la ciutat; i, com que els fills li han seguit l'estela, la galeria que va idear manté, amb el mateix tarannà, les portes obertes a l'art.

Núria Cadenes